

21 octombrie 2020

Nr. 670/VIII/3

COMUNICAT

În completarea comunicatului nr. 566/VIII/3 din 3 iulie 2019, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul teritorial Constanța au dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

FĂGĂDĂU DECEBAL, la data faptei viceprimar al municipiului Constanța, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

CONSTANTIN NICOLETA, la data faptei șef al Serviciului autorizații în construcții din cadrul Primăriei municipiului Constanța, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

DINESCU FULVIA ANTONELA, la data faptei director executiv adjunct al Direcției administrației publice locale din cadrul Primăriei municipiului Constanța, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

TĂNASE LUIZA ELENA, la data faptei arhitect șef al municipiului Constanța, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

MAZĂRE RADU ȘTEFAN, la data faptei primar al municipiului Constanța, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

MUNTEANU MARIANA, la data faptelor inspector în cadrul Primăriei municipiului Constanța – Direcția de urbanism, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- fals intelectual în formă continuată,

- complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, în formă continuată,

Persoană fizică, la data faptei arhitect, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit,

Persoană fizică, administrator al unei societăți comerciale, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit.

În rechizitoriul întocmit, procurorii au reținut în esență următoarea stare de fapt:

Cei șase inculpați, funcționari în cadrul Primăriei Constanța, în cursul anului 2013, ar fi reautorizat, în mod nelegal, construirea unui imobil de lux deja ridicat în proporție de 95% pe plaja din Mamaia, pentru care anterior, autorizația de construire inițială fusese anulată definitiv și irevocabil de instanța civilă.

Concret, starea de fapt detaliată în rechizitoriu este următoarea:

Pe plaja din stațiunea Mamaia, județul Constanța, în zona centrală a stațiunii, ar fi fost construit, cu nerespectarea dispozițiilor legale, un imobil în regim P+5E-6E cu destinație cazare și alimentație publică. Imobilul a fost ridicat în baza unei autorizații de construire emise în anul 2009 de primăria municipiului Constanța.

În același an, Primăria municipiului Constanța și societatea constructoare au fost date în judecată de o altă societate comercială care deținea o construcție în imediata vecinătate a noului imobil, cerând anularea autorizației de construire.

Prin decizia civilă definitivă pronunțată de Curtea de Apel Constanța în anul 2012, autorizația de construire emisă de Primăria municipiului Constanța a fost desființată.

Instanța a reținut că, la emiterea autorizației de construire, nu s-ar fi respectat interdicția de a construi în interiorul zonei de protecție și că amplasarea imobilului ar fi situată în zona benzii litorale a Mării Negre în cuprinsul căreia sunt interzise orice fel de construcții definitive. De asemenea s-a mai reținut că autorizația de construcție ar fi fost emisă cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la respectarea drepturilor de servitute de vedere și servitute privind distanța dintre construcții.

În anul 2013, ca urmare a anulării autorizației de construcție, societatea reclamantă a cerut în instanță, printr-o nouă acțiune, și demolarea imobilului de lux, precum și obligarea Primăriei municipiului Constanța să emită actul administrativ de desființare a lucrărilor ce fuseseră executate în baza autorizației anulate.

La data de 22 august 2013, Primăria municipiului Constanța a cerut respingerea acțiunii ca nefondată, susținând că autorizația de construire anulată de instanță a fost modificată printr-o altă autorizație de construire emisă la data de 24.03.2011, autorizație neanulată și perfect valabilă.

Ulterior, în cursul aceluiași an, Primăria municipiului Constanța a venit cu o completare prin care înștiința instanța de judecată că a intervenit un element nou, respectiv că a fost emisă, la data de 03 septembrie 2013 o nouă autorizație de construire, pentru imobilul a cărui demolare se cere. Prin urmare, Primăria municipiului Constanța considera că nu mai există temei legal pentru ca societatea reclamantă să solicite și să obțină demolarea construcției edificate în regim P+5E-6E.

Aceleași aspecte, întemeiate pe existența unei autorizații valabile din data de 03 septembrie 2013, au fost invocate în apărare și de societatea constructoare a imobilului.

În anul 2016, prin sentința civilă nr.745/2016, Tribunalul Constanța a dispus anularea autorizației de construire emisă la data de 03 septembrie 2013 de Primăria Municipiului Constanța, întrucât pe terenul pentru care s-a emis autorizația era deja construită o clădire (imobilul rezidențial ce fusese construit în proporție de 95% în baza autorizației anulate) prin urmare autorizația din anul 2013 a fost emisă nelegal.

Decizia a fost anulată ulterior, ca urmare a faptului că părțile au ajuns la o înțelegere amiabilă.

Dosarul a fost trimis spre judecare Tribunalului Constanța.

Facem precizarea că această etapă a procesului penal reprezintă, conform Codului de procedură penală, finalizarea anchetei penale și trimiterea rechizitoriului la instanță spre judecare, situație care nu poate să înfrângă principiul prezumției de nevinovăție.

Prezentul comunicat a fost întocmit în conformitate cu art. 28 alin. 4 din Ghidul de bune practici privind relația sistemului judiciar cu mass media, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 197/2019.